

ภาคผนวก ค.

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจอิสซิง พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจอิสซิง

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจอิสซิง พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระราชกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจอิสซิง พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจอิสซิง” หมายความว่า การให้เช่าทรัพย์สินของผู้ให้เช่าที่มีอยู่แล้วหรือที่ผู้ให้เช่าจัดหามาให้ตามความประสงค์ของผู้เช่า โดยผู้เช่ามีวัตถุประสงค์ที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหรือการค้า ทั้งนี้กรรมสิทธิ์ยังเป็นของผู้ให้เช่า ในขณะที่ผู้เช่ามีสิทธิในการใช้ทรัพย์สินตามระยะเวลาและด้วยการชำระค่าเช่าตามที่ตกลงกันไว้ในสัญญาอิสซิง โดยเมื่อสิ้นสุดสัญญาอิสซิง สิทธิในการซื้อทรัพย์สินที่เช่าขึ้นอยู่กับข้อตกลงของผู้ให้เช่าและผู้เช่า

“ผู้ประกอบธุรกิจอิสซิง” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้รับการจดทะเบียนให้ประกอบธุรกิจอิสซิงตามพระราชบัญญัตินี้

“ทะเบียน” หมายความว่า ทะเบียนการประกอบธุรกิจอิสซิง

“สัญญาอิสซิง” หมายความว่า สัญญาเช่าที่สร้างขึ้นระหว่างผู้ให้เช่าและผู้เช่าในธุรกิจอิสซิง

“เอกสารการจัดหาทรัพย์สิน” หมายความว่า สัญญาซื้อขาย สัญญาจ้างทำของ ใบเสนอราคา ใบสั่งซื้อหรือสัญญาจ้าง ใบส่งมอบสินค้า ใบเสร็จรับเงิน จดหมายหรือหนังสือโต้ตอบ ตลอดจนเอกสารอื่นใดซึ่งแสดงถึงการได้มาซึ่งทรัพย์สินสำหรับนำออกให้เช่าตามสัญญาอิสซิง

“ผู้เช่า” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่เช่าทำสัญญาอิสซิงในฐานะเป็นผู้เช่า เพื่อใช้ในธุรกิจหรือการค้าของผู้เช่า

“ผู้ให้เช่า” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจลิสซิ่งที่เข้าทำสัญญาลิสซิ่งในฐานะผู้ให้เช่า

“ค่าเช่า” หมายความว่า จำนวนเงินที่ผู้เช่าต้องชำระให้กับผู้เช่าตลอดระยะเวลาการเช่า เพื่อตอบแทนการใช้ประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินที่เช่า

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินที่ให้เช่าหรือเช่าในธุรกิจลิสซิ่ง

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนธุรกิจลิสซิ่ง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สถาบันการเงินตามกฎหมายธุรกิจ ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นและนิติบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กับออกกฎกระทรวงและประกาศตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 1

การจดทะเบียน

มาตรา 6 บุคคลจะประกอบธุรกิจลิสซิ่งได้ก็ต่อเมื่อมีคุณสมบัติดังจะกล่าวต่อไปนี้

(1) เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) มีทุนจดทะเบียนที่ได้ชำระแล้วไม่น้อยกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าหกสิบล้านบาท และ

(3) จดทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 2

สิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา

มาตรา 7 ในกรณีที่ไม่มี การส่งมอบทรัพย์สินหรือส่งมอบทรัพย์สินชักช้าหรือส่งมอบทรัพย์สินไม่ตรงตามสัญญาลิสซิ่ง ผู้ให้เช่าอาจใช้สิทธิในการแก้ไขความผิดพลาดเพราะเหตุผิดนัดหรือผิดสัญญาและขอชำระหนี้ใหม่ได้ โดยผู้เช่าทวงไว้ซึ่งสิทธิในการยึดหน่วงค่าเช่าตามสัญญา

ลิสซิ่ง จนกว่าผู้ให้เช่าจะได้ส่งมอบทรัพย์สินตามสัญญาลิสซิ่ง หากผู้ให้เช่าไม่สามารถแก้ไข ข้อผิดพลาดดังกล่าวได้ในระยะเวลาอันสมควร ผู้เช่าอาจบอกเลิกสัญญาลิสซิ่งได้

ในกรณีที่ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายทรัพย์สินตามเอกสารการจัดการหาทรัพย์สินต้องรับผิดชอบตาม ข้อตกลงดังกล่าว ผู้ให้เช่าอาจโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนแก่ผู้เช่าอีกด้วย

มาตรา 8 ผู้ให้เช่าอาจโอนสิทธิหรือกระทำการใด ๆ อันเกี่ยวกับสิทธิตามสัญญาลิสซิ่ง โดยประการอื่น แต่การโอนสิทธิดังกล่าวไม่ถือเป็นการปลดเปลื้องผู้ให้เช่าให้หลุดพ้นจากพันธะ ตามสัญญาลิสซิ่ง และไม่มีผลเป็นการแปลงหนี้ใหม่ซึ่งสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบสัญญาลิสซิ่ง

มาตรา 9 ผู้ให้เช่าไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้เช่าในความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจาก ทรัพย์สินที่เช่าที่ผู้เช่าได้รับ เว้นแต่จะเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่อของผู้ให้เช่า

มาตรา 10 ผู้ให้เช่าต้องให้ผู้เช่าครอบครองทรัพย์สินโดยปกติสุข ปราศจากการรอนสิทธิ จากบุคคลภายนอก และต้องรับผิดชอบต่อผู้เช่าหากมีการรอนสิทธิดังกล่าว เว้นแต่มีการกำหนดไว้เป็น อย่างอื่นในสัญญาลิสซิ่ง แต่ทั้งนี้ ผู้ให้เช่าไม่สามารถยกเว้นความผิดอันเกิดจากกลั่นแกล้งหรือความ ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ให้เช่าได้

มาตรา 11 ผู้เช่าต้องใช้ความระมัดระวังสงวนใช้สอยซ่อมแซมและบำรุงทรัพย์สิน เหมือนเช่นวิญญูชนจะพึงปฏิบัติกับทรัพย์สินของตนเองในพฤติการณ์ดังกล่าว ทั้งนี้ภาระค่าใช้จ่าย ในการซ่อมแซมบำรุงรักษาทรัพย์สินให้เป็นไปตามสัญญาลิสซิ่ง

มาตรา 12 ผู้เช่าไม่อาจนำทรัพย์สินออกให้เช่าช่วง โอนสิทธิในการใช้สอยทรัพย์สิน หรือสิทธิประการอื่นตามสัญญาลิสซิ่ง เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้ให้เช่า

มาตรา 13 ในกรณีที่ผู้เช่าไม่ชำระค่าเช่าตามสัญญาลิสซิ่ง ผู้ให้เช่ามีสิทธิที่จะเรียกให้ ผู้เช่าชำระค่าเช่าที่ค้างชำระพร้อมด้วยเบี้ยปรับและค่าเสียหายได้

มาตรา 14 ภายใต้ความในวรรคสองของมาตรานี้ ในกรณีที่ผู้เช่าผิดสัญญาใน สาระสำคัญตามที่กำหนดไว้ในสัญญาลิสซิ่ง ผู้ให้เช่ามีสิทธิดังต่อไปนี้

- (1) ให้ถือว่าค่าเช่าที่เหลือค้างชำระทั้งหมดตามสัญญาลิสซิ่งถึงกำหนดชำระโดยทันที หากมีข้อตกลงดังกล่าวในสัญญาลิสซิ่ง หรือ
- (2) บอกเลิกสัญญาลิสซิ่ง ในกรณีดังกล่าวผู้ให้เช่ามีสิทธิ
 - (ก) เรียกคืนการครอบครองทรัพย์สินจากผู้เช่า และผู้เช่ามีหน้าที่ต้องส่งมอบ ทรัพย์สินนั้น และ
 - (ข) เรียกค่าเสียหายในอันที่จะทำให้ผู้เช่าอยู่ในสถานะเสมือนหนึ่งผู้เช่าได้ปฏิบัติ ตามสัญญาลิสซิ่ง

ในกรณีที่ผู้เช่าผิดสัญญาในสาระสำคัญ หากการผิดข้อสัญญาดังกล่าวเป็นเรื่องที่สามารถแก้ไขเยียวยาได้ ผู้ให้เช่าจะใช้สิทธิตามวรรคแรกของมาตรา 15 นี้ทันทีมิได้จนกว่าจะให้ผู้เช่าแก้ไขข้อผิดสัญญาดังกล่าวก่อนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้เช่าได้ผิดสัญญาในสาระสำคัญนั้น

มาตรา 15 เมื่อสัญญาลิสซึ่งสิ้นสุดลง และผู้เช่ามิได้ใช้สิทธิที่พึงมีตามสัญญาลิสซึ่งในอันที่จะซื้อหรือเช่าทรัพย์สินดังกล่าวต่อไปนี้ ผู้เช่ามีหน้าที่ส่งมอบทรัพย์สินที่เช่าให้แก่ผู้เช่าในสภาพเดียวกับที่ตนได้รับมา โดยมีต้องรับผิดชอบต่อการเสื่อมสภาพอันเนื่องมาจากการใช้งานตามปกติ

หมวด 3

การเพิกถอนทะเบียนและการเลิกประกอบกิจการ

มาตรา 16 ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนได้ เมื่อปรากฏในภายหลังว่าผู้ประกอบธุรกิจลิสซึ่งไม่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 17 ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจลิสซึ่งใดมีความประสงค์จะเลิกประกอบกิจการลิสซึ่ง ให้อื่นขอยกเลิกทะเบียนต่อนายทะเบียน โดยอาจกำหนดเงื่อนไขและวิธีการใด ๆ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้เช่าหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องก็ได้

มาตรา 18 ผู้ประกอบธุรกิจลิสซึ่งที่ถูกเพิกถอนทะเบียน หรือขอยกเลิกทะเบียนต้องส่งคืนทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนทะเบียนหรืออนุมัติให้ยกเลิก

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 19 ผู้ถูกเพิกถอนทะเบียนหรือผู้ได้รับอนุมัติให้ยกเลิกทะเบียนใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือวิธีการที่กำหนดตามมาตรา 16 หรือมาตรา 17 หรือฝ่าฝืนมาตรา 18 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสามพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี